

{ אז נדברו }

פרשת משפטים תשע"ח | גליון מספר: 369 | לסדר: "וברך את לחמך ואת מימך..."

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והערות:

a8447168@gmail.com

בחור יקר... תנצל את זה שאתה נייד כמו אופנוע...

אנחנו כעת בשבוע האחרון של שובבי"ם... זהו... מפרשת תרומה ואילך אנחנו כבר לא שובבי"ם... **אתה יודע למה???** כי בפרשת תרומה אנחנו בונים משכן!!! בונים בית!!! ברגע שבונים בית זהו... השובבות נעלמת... **הרי מה זה שובבות???** שובבות זה אומר שאני בעצמי דווקא נשמה טובה... אני דווקא מאוד רוצה להיות יהודי טוב... להתחזק... אבל עם כל הרצון הטוב אני קצת שובב... ולכן מידי פעם אני נופל ומתרומם... נסוג לאחור ושוב חוזר... זה מאפיין של שובבות... ובשביל זה הקב"ה כל פעם מחדש קורא לנו באהבה ואומר: שובו... שובו בני שובבים ארפה משובותיכם...

כל התופעה הזו של שובבות מצויה ומוכרת עד שמקימים בית... ברגע שבונים בית, זהו... משהו פתאום מתאזן באישיות... האישיות מתחילה להתייצב ולהתעצב והבן אדם ממקם את עצמו איכשהו לטוב ולמוטב... אם הוא בוחר ללכת בדרך ה' אז הוא עקבי... הוא באמת מונח בפנים... ושתול בבית ה' ולא כל כמה ימים הוא קופץ בשובבות... ומאידיך: אם הוא חלילה בחר בדרך לא טובה... גם הוא כבר לא שובב... הוא נהיה לדאבוננו אדם שבחר בדרך רעה ש... שכואב הלב... אבל זה האיש... הוא כבר לא כל רגע מקפץ... בשביל לעזור אותו לא מספיק קריאה נקודתית: שובו בני שובבים... זה כבר משהו יותר שורשי ועמוק... **אי לכך ובהתאם לזאת: בחור יקר:**

תזדרז לנצל את ימי השובבים... כן... תנצל את ימי השובבות שלך עד תום...

אמנם אתה מתלונן ומפריע לך: למה אני לא בן אדם יציב?? למה כל חודשיים אני מרגיש טלטלות קיצוניות בכל האישיות שלי?? חודש אחד אני עושה שטייגן עצום... ובחודש השני אני מתבטל רוב הזמן... ובחודש השלישי אני נכנס לטורבו בתפילות ואורות ומוסר... ובחודש הרביעי אני מתרסק לגמרי ומחפש את עצמי ברחובות... מה זה החוסר היציבות הזו... כן בחור יקר... זה באמת קשה להיות לא יציב... אבל יש מחיר ליציבות!!! ברגע שאתה יציב... אז אתה יציב לכל הכיוונים... כמו שאתה פחות נופל... ככה אתה פחות מתקדם... **לשובבות יש מחיר חיובי ושליילי**... השובב בורח מהר מאוד מהבית ספר... אבל במקביל הוא גם יודע לחזור מהר... ממילא אני ממליץ לך להיות חכם!!! ואדם חכם זה אדם שידע לקחת מכל דבר את החיובי ומנצל אותו עד תום... וממילא גם אתה תהיה חכם ותנצל את החוסר יציבות שלך רק בשביל להתקדם ולהתקדם ולהתקדם... ו... ולא ההיפך...

להשתתפות בהוצאות הגליון:

בבנק:

חשבון 53957

בנק דיסקונט

סניף 106

באשראי:

"נדרים פלוס"

"קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

תודה מראש!!!

בחור ישיבה הוא כמו אופנוע!!! ואדם נשוי זה כמו רכב 4 על 4 עם גרר מאחורה... אתה מבין מה ההבדל בין אופנוע שעושה פרסה לרכב 4 על 4 שעושה פרסה????

זו הנקודה!!!! כל זמן שאתה בחור אתה אופנוע... אתה רך... אתה מתנייד בקלילות... גם אם היו לך מעידות די משמעותיות אתה יכול לבצע פרסה ובבת אחת לעשות מהפך של מאה שמונים מעלות ולהשאיר את העבר בגדר "שובבים"... מה שהיה היה... אבל אחרי החתונה זה כבר אחרת... זה לא שאי אפשר... ברור שאפשר... (ויש הרבה שמבצעים שינויים לאחרי החתונה) אבל לעשות שינוי אחרי הקמת בית זה כבר לא לשנות רק את עצמי... אלא לעשות שינוי בכל הבית... זה כבר רכב 4 על 4 שבשביל לעשות פרסה הוא צריך לעשות רווערס... ולהסתכל אחורה עשר פעמים... זה כבר עבודה כפולה... אז למה לעבוד כ"כ קשה... חבל... תנצל את ההזדמנות שאתה עדיין על אופנוע... אז שוב: נכון שאופנוע הוא פחות יציב... אבל אל תשכח שהוא גם עוקף פקקים בקלות... הוא נכנס לנו בין הרגלים במדרכה... אז אחרי הכל זה שווה...

כבר נכתב פעם בגליון זה: מה ההבדל בין בחור ישיבה לאדם נשוי?? לבחור ישיבה יש אוסף של קרשים... פה שטייגן... שם חיזוק... פה חטפתי איזה הנהגה טובה... ושם התגברתי על היצר הרע... הכל בלגן... אוסף של קרשים... אוסף של נטונים חיוביים (או שליליים חלילה...) ששמורים במחסן... והנה!! יום אחד מגיעה פרשת תרומה והבחור מקים בית... מקים את המשכן... **איך מקימים משכן?** לוקחים את כל הקרשים ומצמידים אותם ומחברים אותם אחד לשני... ואז מקבלים תמונה אחת מושלמת- בית!!! משכן!!! אבל ממה מורכב המשכן הזה?? מכל הקרשים וכל המעלות שקנית בתור בחור... אל דאגה... אתה חושב שאתה לא יציב... אתה מרגיש כאילו אתה עושה משהו... ופתאום הכל בורח... לא!! שום דבר לא בורח!! כל חיזוק שאתה תופס בישיבה זה קרש... הקרש הזה נכנס למחסן... וברגע שאתה בונה בית... בבת אחת אתה נפגש עם כל מה שבנית בישיבה וכעת זה כבר לא קרש... זה כבר חלק בלתי נפרד משלימות אחת של בית... **מה שאני אומר לך עכשיו זה אולי נשמע לך קבלה**... זה נשמע משהו כמו כתיבה אומנותית... מילים כאלו מפוצצות... אבל לא!! זה מאוד מאוד פשוט... תקבל את הדברים כהוייתם... ואם כעת אתה לא לגמרי מבין מה אני מתכוין... אתה מוזמן לגזור את המאמר הזה... ולשמור אותו לחצי שנה שאחרי החתונה... אם גם אז לא תבין תחזור אלי...

אם היית יכול לבחור "בוס"... מיהו הבוס האידיאלי ביותר???

יש גמרא מסתורית במסכת שבת (יא): אמר רבי: תחת ישמעאל ולא תחת נכרי, תחת נכרי ולא תחת חזר, תחת חזר ולא תחת תלמיד חכם, תחת תלמיד חכם ולא תחת יתום ואלמנה" מה ההבנה בזה? מה רב בא לומר במימרא זו???

ההסבר בזה הוא כך:

אחד הקשיים שיש לאדם עם הבוס שמעליו... שבוש על פי רוב הוא בלתי צפוי!!! ולמה??? כי הבוס הרי בדרך כלל לא משתף אותי במחשבות שלו... הוא לא מגלה לי באמת מה הוא חושב עלי... ואין לי מושג מה הוא מבשל לי מתחת לפני השטח... האם הוא מחר הולך לגשת אלי ולהגיש לי מכתב פיטורין... או בדיוק ההיפך... אולי הוא מאוד מרוצה ממנו... בקיצור: בוס זה משהו לא כ"כ צפוי... **אי לכך: מגיע רב ויש לו רשימה של המלצות:**

לו יצויר שיש לפניך מבחר של עבודות... (או כוללים...) ויש לפניך אפשרות לבחור בוס... לבחור תחת איזה בוס הכי קל להיות... איזה בוס הכי אידיאלי ומיהו הכי לא... **אז לפניך רשימת הדירוג של הבוסים האידיאליים: רוב מתחיל למנות מלמעלה למטה...**

תחת ישמעאל ולא תחת נכרי!!!! אומר רבי: לא תאמין... אבל הבוס הכי אידיאלי שיכול להיות זה לא פחות ולא יותר... בוס ערבי!!!! תנחש למה??? כי מי שיועד ומכיר קצת את העם הערבי... ערבי הוא האדם הכי שקוף שיכול להיות... הוא לא יודע לשחק אותה... גם אם ערבי ינסה להסתיר ממך מה הוא חושב עליך זה יחזיק מעמד לא יותר משעתיים... **ממילא אומר רבי:** אם כבר אתה צריך להיות תחת בוס... הכי שקט והכי רגוע זה להיות תחת ערבי... כי מקסימום אם יהיה לו משהו נגדך הוא יקיא את זה מאוד מהר... הוא לא יודע לקבור דברים מבפנים... הוא לא מצליח להסתיר את הכוונות שלו... וממילא אתה רגוע... **הלאה!!!**

עבור לדירוג הבא... ממשיך רב ואומר: אם לא הצלחת למצא בוס ישמעאלי... ממשיך רב ואומר: תחת נכרי ולא תחת חזר, חזר- הכוונה לפרסיים שהיו נקראים חברים (הח"ת והב"ת בפתח)!!! מה יש בפרסיים?? הפרסיים של פעם היו אנשים מאוד מאוד מנומסים וצבועים... (מה שנקרא היום אירופאים) מדברים מאוד יפה ונחמד... ונותנים לך תחושה שאתה מאוד רצוי... עד!!! עד שנמאס להם... ואז בבת אחת הקפיץ היה משתחרר ובבת אחת הוא היה מוציא עליך את כל הקיטור ללא הודעה מוקדמת... ולא היית יודע מאיפה לאכול את ההתקפה הזו... ואי לכך ממליץ רבי: אמנם נכרי רגיל הוא פחות שקוף מישמעאלי... אבל עדיין הוא יותר כנה ואמין מהפרסיים... לכן עדיף להיות תחת בוס- גוי רגיל מאשר להיות תחת בוס פרסי שהוא ערמומי שמסתיר ממך...

הלאה... רב ממשיך לדירוג הבא... לא מצאת בוס ישמעאלי... לא מצאת בוס נכרי... ונאלצת להתמודד מול הבוס הפרסי הערמומי והבלתי צפוי... אומר לך רבי: תגיד תודה...

כי עדיין יש משהו יותר מסוכן מזה!!! וכאן הגענו לעניינינו!!! לסוגיה שלנו!!!

אומר רב דבר איום ונורא: תחת חזר ולא תחת תלמיד חכם אומר רבי: יושב לו בחור ישיבה ויש לו קשששרים עם תלמיד חכם גדול... הוא זזרום איתו... הוא "ככה" איתו... והבחור עוד מתגאה בזה... אני "סחבק" עם הרב... **צועק עליך רבי:** טיפש שכמותך!!! תלמיד חכם עלול להיות האדם הכי מטעה בעולם!!! ולמה? כי תלמיד חכם אמיתי הוא גם עניו וצנוע ושפל ברך... ואם אתה תזרום איתו ותדבר איתו כאילו הוא חבר שלך... הוא לא בכל מחיר יעמיד אותך במקום... אתה תכשל בכבוד תלמיד חכם... ולא יהיה אף אחד שיגיד לך את זה... אתה יכול להיכשל בביטחון ת"ח כסדר ואתה אפילו לא יודע... אתה רק תהיה עסוק כל הזמן בלספר בהתלהבות לחברים עד כמה אתה "ככה" עם הרב... וה"ככה" הזה הוא ביטחון ת"ח אחד גדול... אומר לך רבי: עדיף שיהיה לך בוס גוי פרסי ערמומי וצבוע שנותן לך "כאילו" תחושה טובה... זה עדיין פחות מטעה מאשר בוס תלמיד חכם שנותן לך "באמת" תחושה טובה ולמעשה אתה עובר כל הזמן על ביטחון תלמיד חכם... עדיף הטעיה של פרסי גוי... מאשר הטעיה של תלמיד חכם שיש לו מחיר של עוון ביטחון תלמיד חכם... (כן... בחור יקר... הגיע הזמן שתעשה שינוי בראש: תפסיק לחשוב שזה גדול להיות "ככה" עם הרב... אדרבה... הרב הוא לא חבר שלך!!! ואם הוא כן חבר שלך... זו רק הוכחה עד כמה אתה לא קולט את גדלות שלו... והדרך היחידה שלך לתקשורת איתו זה שהוא כאילו חבר שלך... אדרבה... אם אתה באמת רוצה להיות "ככה" עם הרב... תשב ותלמד ותעלה במעלות התורה ואז באמת תהיה "ככה" כמו הרב... תלמיד חבר למדרגה של הרב...)

אבל זה לא נגמר בזה... רב ממשיך ומדרג ואומר דבר עוד יותר נורא:

תחת תלמיד חכם ולא תחת יתום ואלמנה!!!! עדיף הטעיה של בוס פרסי ערמומי... ולהבדיל... עדיף הטעיה של בוס- תלמיד חכם ש"כאילו" חבר שלך... מאשר להיות תחת בוסית אלמנה... **מה הכוונה???**

מדובר פה באלמנה שהיא גם בוסית קשוחה... אשה חזקה... שמנהלת את המשרד ביד רמה!!! ויושבת לה המזכירה הזוטרת שבדיוק עכשיו היא קיבלה איזו נזיפה קטנה מהמנהלת... והיא שואלת את עצמה: מי פה החלש ומי החזק??? אני או הבוסית שלי? יש פה בכלל שאלה? ברור שהיא החזקה... היא המנהלת... היא העוצמתית... היא הבוסית... ואני... אני המזכירה הזוטרה... שמקבלת כל היום על הראש... אומר רבי: גברת יקרה: יש לך טעות חמורה!!!! נכון שהבוסית שלך נראית חזקה... נכון שהיא מנהלת עם כל העוצמה... וזה נראה ששום דבר לא מזיז לה... אבל את לא יכולה לדעת... יתכן מאוד שמאחורי המסכה הזו מסתתר בן אדם רגיש מאוד מאוד... שיש לו את הרגעים הקשים שלו... יש לו את כוס הדמעות שלו... ש... ש... שתזהרי לך!! אל תקלי ראש בזה!! **ואי לכך ובהתאם לזאת אומר רב משפט נורא:** עדיף להיות תחת בוס פרסי הכי צבוע והכי ערמומי בעולם... **ובוס כזה הוא פחות מטעה** מאשר להיות תחת בוסית אלמנה שנראית אולי חזקה מאוד אבל מבפנים אתה לא יכול לדעת מה קורה... **כאן צריך להבהיר:** רב לא מתכוין דווקא לאלמנה... ממש לא... רב מתכוין לכל מיני **יהודים** שנראים חזקים... קשוחים... קרי מזג... ואתה לא יכול לדעת מה עובר עליהם... אתה לא יודע כמה הם מרוסקים מבפנים... אומר לך רבי: עדיף לעבוד עם גוי הכי צבוע והכי מטעה וזה עדיין פחות מטעה מיהודי הבוס החזק והנוקשה... שאתה חושב שאפשר לזרום איתו בכל מיני חיצים ציניים ככה "בצחוקים"... ואתה לא קולט בכלל על איזה יבלות רגישות אתה דורך... **זה מטעה הרבה יותר מהגוי הכי נוקל ושקרן שיכול להיות!!!** עדיף כבר שהגוי יטעה אותך וירמה אותך בעסקים (ואייתו אתה לא עובר על אונאת דברים כי סו"ס הוא גוי...) מאשר שהיהודי יטעה אותך בקשיחות ובקלילות... ואתה תכשל בו באונאת דברים כסדר... נורא!!! אני חושב שהרבה הרבה יהודים שיקראו מאמר זה ינהגו בראשם... כולל כותב השורות בכבודו ובעצמו שאמנם נראה כאילו כל

כלו עשוי מסימיני קריאה!!!! אבל תוך שניה אתה יכול לשבור אותו... תעשה משהו...

משבוע הבא ואילך ניתן לקנות

קונטרס פורים

ובו מאמרים בעניני ימי הפורים והמסתעף.

בבלא': 0548446691

כמו כן ניתן להשיג חוברת זו אצל הנציגים

הממונים שבישיבות

מוקדי המכירה יתפרסמו בשבוע הבא. בשבוע זה

עדיין לא ימכרו החוברות ונא **לא** להתקשר למוקדי

המכירה הקבועים...

אנו זקוקים לתרומות!!! רבותי! תרומות...

מה בחוברת???

- א. בל"ג בעומר יש הדלקה... אבל גם בפורים יש הדלקה... בפורים הבירה דולקת... מה דולקת? ולכן היא דולקת?
- ב. למה יש שיטות שבפורים צריך דווקא לומר תחנון?? מה הקשר בין פורים לתחנון? בעצם... מה זה בכלל תחנון?
- ג. אני מפחד להודות בחולשות שלי... אני מעדיף להחביא אותם תחת אלף תירוצים... מה עושים?? תסביר לי איך עומדים מול חולשה ולא מאבדים עשתונות??
- ד. תענה לי אחת ולתמיד: פורים זה היום הרציני ביותר בשנה או המצחיק ביותר בשנה??
- ה. מה צריך לחשוב כשיוצאים לאסוף כסף לת"ת... ואם כבר... מה לא צריך לחשוב??
- ו. מה העניין להשתכר בפורים?? ולמה כל השיכורים מתנהגים בפראות...?? מה... נכנס יין יצא סוד... כל אחד שנהיה שיכור פתאום מתגלה שהוא פרא אדם??

פרטים בחוברת...

כדי לא להשאיר הנייר חלק...

אל תשאל... יצאתי מהעיסקה הזו בשן ועין...

אל תכנס לעיסקה הזו... אתה תצא ממנה **בשן ועין**. הוא עשה טעות והלך לשם ו... והוא יצא משם **בשן ועין**. המושג לצאת בשן ועין לקוח כמובן מפרשת שבוע שאדון שחבל בעבד שלו והוציא לו שן או עין... הוא צריך לשחרר אותה!!! ואז העבד יוצא בשן ועין... ומכאן הגיע המושג **לצאת בשן ועין**.

אבל תסלח לי!!! יש לנו טעות אחת קטנה!!!

אנחנו בדרך כלל משתמשים עם המושג הזה במקומות של מחדלים... של שוד ושבר... או... איזה טעות הוא עשה... הוא יצא בשן ועין... **אבל אז???** בזמנם... המושג שן ועין זה היה חגיגה... יום בהיר אחד רואים עבד שמסתובב בשוק כולו מדושן עונג... מחויך... מפזז ומכרכר... מה קרה?? מה אתה כ"כ מבסוט מהחיים?? אל תשאלו... סוף סוף יצאתי בשן ועין... הנה... תראו... הוא הפיל לי איזה שן... כפפרה על השן הזו... מה אכפת לי השן... שן יותר שן פחות... העיקר השן נשברה ואנחנו נמלטנו... **ללמדך: לא תמיד לצאת בשן ועין זה לראות שחורות!!!** הכל עניין של הסתכלות!! מצד האדון זה איו אוי... אבל מצד העבד... זה לצאת לחירות... כן כן... מי יודע כמה פעמים קורה לנו שיש לנו כל מיני נפילות בחיים... כל מיני משאלות שמתנפצות לנו מול העיניים... ולנו זה נדמה שיצאנו בשן ועין... **אבל!!! אנחנו לא יודעים חשבונות שמים**... יתכן שאמנם יצאת בשן ועין... **אבל יצאת לחירות!!!** מי יודע מה תועלת הקב"ה מלגלג באמצעות הנפילה הזו... מי יודע מה נחסך ממך עי"ז לא תמיד זה נגמר בשן ועין... לפעמים יוצאים לחירות דווקא דרך השן והעין האלו... זו בהחלט נקודה למחשבה.

סוד הגדלות העצומה של

יאיר בן מנשה...

יאיר בן מנשה!!! השם הזה מוכר לך מאיזהו מקום?? מה השם הזה אומר לך?? **אז קצת רקע... ממש בקצרה...** הפעם הראשונה שיאיר בן מנשה מוזכר בתורה היה לא פחות ולא יותר בברית שלו... שיוסף הצדיק היה הסנדק שלו!!! (בפסוקים האחרונים של חומש בראשית- "גם בני מכיר בן מנשה יולדו על **רבי** יוסף...") שהכונה היא לברית מילה שהתינוק שכל על הבריים של סבו הגדול יוסף הצדיק... **מי הוא אותו תינוק שזכה לסנדק כזה גדול... יוסף הצדיק בכבודו ובעצמו החתום באות ברית קדושה??** אותו תינוק היה לא פחות ולא יותר יאיר בן מנשה) ואכן יאיר בן מנשה נולד במצרים עוד לפני השיעבוד. הוא עבר את כל שעבוד מצרים... זכה להיות מיוצאי מצרים... וזכה גם להיות מדור דעה במשך 40 שנה... והיה מהיחידים מדור דעה שנשארו בחיים... והוא זכה גם לעבור את הירדן עם יהושע בן נון... **ואז!!!** כשעכן מעל בחרם של העיר יריחו... נגזרה גזירת כליה על כל עם ישראל... ואברהם אבינו כבר ראה ברוח"ק את הגזירה הזו שעתידיה לבא על בניו... ולכן הוא הקדים רפואה למכה ובפרשת לך לך הוא הלך למסעיו בין בית אל ובין העי ושם הוא הקדיש תפילה מיוחדת לקב"ה על בניו... "אמר לו הקב"ה: **כבר נגזר שלא יותר מהם אלא אחד בלבד ושמו יאיר בן מנשה והייתי מרבה את זרעו כזרע יעקב, ועתה שהקדמת תפלה לצרה לא יהרג מהם אלא יאיר בן מנשה בלבד כדי לפדות הנשארים"** ואז נהרג אדם אחד בלבד והוא יאיר בן מנשה שהיה שקול כרובה של סנהדרין... ובזכותו ניצלו כל כלל ישראל מכליה... **עד כאן פחות או יותר המידע שיש לנו אודות יאיר בן מנשה...** בקיצור: מדובר באדם מאוד מאוד גדול... שחז"ל מוכיחים מהפסוקים שהוא היה שקול כנגד רובה של סנהדרין... ולולי תפילתו של אברהם אבינו היה אמור להיות שכל ישראל ימותו בכליה ורק יאיר בן מנשה ישאר... וממנו לבדו ראוי היה שתצמח שארית ישראל...

מי הוא אותו יאיר בן מנשה?? מה היה סוד הגדלות של יאיר בן מנשה שזכה להגיע לכאלו מדרגות נשגבות... ולהיות שקול כנגד כל ישראל???

הביאור בזה הוא כך:

אני אגלה לך סוד כמוסי: יאיר בן מנשה בכלל לא היה הבן של מנשה... רק למה בכל זאת קראו לו בן מנשה?? **הסיפור האמיתי היה כך:**

אותו יאיר היה הנין **הראשון המשותף** בין יהודה ליוסף!!!

יהודה ויוסף כידוע מאז ומעולם היו שתי ממלכות... שני ניגודים שונים בעבודת ה'... לאורך כל הדורות יש משיח בן יוסף ומשיח בן יהודה וגם כל המחלוקת של מכירת יוסף נסובה סביב הויכוח הזה שעומד בכבשוננו של עולם... מהי באמת הדרך הנכונה בעבודת ה'?? האם דרכו של יוסף או דרכו של יהודה?? וככה זה לאורך כל הדורות... תמיד היה את מלכות ישראל שבנחלת אפרים לעומת מלכות דוד ששייכת ליהודה... ועד עצם היום הזה עדיין נשאר ההבדל הניגודי בין בחינת יהודה ליוסף... ורק בגאולה העתידה!!! רק אז מובטחים אנחנו בהפטרות של פרשת ויגש שהקב"ה יקח את עץ

אפרים ועץ יהודה... ולקח אחד אל אחד והיו לאחדים בידין... רק אז יסתיים לגמרי הויכוח... ואז יתברר שאלו ואלו דברי אלוקים חיים... אבל עד אז לדאבוננו אנו מתמודדים עד עצם היום הזה עם הניסיון של שנאת חינוס... ולכן אנחנו עדיין שרויים בגלות...

עד כאן ברוח??? **עכשיו ככה:** בראשית הדרך... דרכו של יהודה בעבודת ה' גברה על דרכו של יוסף... והההרואה שכל השבטים היו בדעה אחת עם יהודה וכולם ביחד מכרו את יוסף לעבד... **והנה... ימים יגידו...** ולאחר חמש עשרה שנה התהפכו היוצרות... ויוסף נהיה השליט והמשביר על כל הארץ... ואז יהודה וכל השבטים השתחוו ליוסף ונכנעו לדרך שלו... נו... מי בסופו של דבר יצא הצודק בויכוח?? **עדיין לא ברור...** פעם הדרך של יהודה מנצחת ופעם הדרך של יוסף מנצחת... אמנם נכון לשלב זה יוסף הוא השליט והוא המשביר!!! לכן דרכו של יוסף היא המכריעה והשולטת... אבל זה לא אומר כלום... כי עוד מעט... לך תדע... יקום מלך חדש אשר לא ידע את יוסף... ואז שוב יכול להתהפך הגלגל... כלומר:

למייעשה המחלוקת בין יהודה ליוסף אף פעם לא הוכרעה באמת!!! רק גלגלה ההשגחה העליונה והעמידה את השבטים בפני הכרח להשתחוות ליוסף ולהודות לו... אבל מה באמת?? האם באמת הגיעו להסכמה והבנה בין שני הניגודים?? זה לא בהכרח... יתכן שהויכוח בין יהודה ליוסף עדיין פתוח ועומד לדיון... **אבל!!! כאן הגיע מנשה בנו בכורו של יוסף ובניו...** והם!!! השכילו להבין שאלבא דאמת אין מקום למחלוקת בין יהודה ליוסף... כי גם אם יש בחינת יוסף ויש בחינת יהודה... אבל בסופו של דבר יש מעליהם קל דעות ה' שהוא אחד... והוא בעצמו ברא את שני הניגודים האלו וחפץ בהם... והוא יתברך עומד מעליהם ואומר אלו ואלו דברי אלוקים חיים...

מנשה ובניו השתוקקו מאוד מאוד לאחד את שני הניגודים ולשלב ביניהם... הם הבינו עד כמה נחוץ האחדות והשילוב המנצח בין שני הניגודים יהודה ליוסף... **ולצורך כך!!!!** חיפשו מנשה ובניו מישהו משבט יהודה שיואל בטובו להשתדל איתם... בשביל מה?? בשביל לזכות להעמיד זרע קודש שמורכב מגנים משותפים... יהודה ויוסף כאחד... זה כ"כ היה חשוב להם... עד כדי כך **שמנשה ובניו עמדו והבטיחו מראש** שמי שיסכים משבט יהודה להשתדל איתם... אז בתור נדוניה הם יתנו לו שישים עיר בארץ ישראל מהנחלה המובטחת להם לעתיד תבא... ואז הגיע חצרון נכדו של יהודה!!! והסכים להשתדל עם נכדו של מנשה... **וקול רינה וישועה באהלי צדיקים...** אה... ענבי הגפן בענבי הגפן... איזה סגירת מעגל... מי האמין... שיבא יום ונין של יהודה ישתדל עם נינה של מנשה... איזה שמחה עצומה... איזה שלום בעליונים ובתחתונים נעשה באותו אירוסין... עליונים שמחו ותחתונים עלזו... ואכן עברה שנה שנתיים ויום אחד נשמעה קריאת מזל טוב... נולד בשעה טובה צאצא ראשון **משותף** בין יהודה ליוסף... הברית התקיימה... כשהסנדק לא פחות ולא יותר יוסף הצדיק שחתום במידת יסוד!!! והעמידה לברכות מסתמא היה הליגער יהודה... רק תחשוב איזה מעמד נורא הוד זה היה... ויקרא שמו בישראל יאיר... בן... בן מי?? בן מנשה!!! למה הוא נקרא דווקא בן מנשה?? כי זה כל החידוש העצום שהתחדש באותו תינוק... שיש פה צאצא ראשון אמנם של יהודה אבל הוא מתייחס גם למנשה בן יוסף...

אבל כל זה לא יעזור לנו... כי בסופו של דבר "קל דעות ה'"!!! ובסופו של דבר בין אם זה מוצא חן בעינינו ובין אם לא- המציאות היא שהקב"ה ברא גם את יהודה וגם את יוסף... והוא חפץ בשתי הדרכים האלו גם יחד... **והתיקון השלם לא יגיע רק בשילוב המנצח שביניהם... כל זה עובדה!!!** זה נתון שאנחנו יודעים אותו ומודעים אליו... **זה נתון שאי אפשר להתנווכח איתו!!!** כל מה שנותר לנו זה רק להחליט האם אנחנו מעוניינים לשתף פעולה עם הקב"ה ולעשות מאמץ כמנשה ובניו בשעתו להתעלות מעל הניגודים הנקודתיים ולהשתדל להתאמץ לקרב אחד אל אחד ולהיות לאחדים... וככה לקרב את התיקון השלם בעוד כמה צעדים משמעותיים... או... או לא!!! כלומר: יש לנו את הבחירה להמשיך להתעקש להתבצר בעמדה שלנו... להמשיך להיות עסוקים כל הזמן רק בלהוכיח כל אחד עד כמה רק אני צודק... ולחכות לרבש"ע שהוא יופיע ביום מן הימים והוא יכריח אותנו להיפגש אחד עם השני ולהבין אחד את השני... **זה כבר נתון לבחירתנו!!!!!!!**

ואת זה שבט מנשה בשעתו חסכו... שבט מנשה הפנימו שיהודה ויוסף לא באמת חולקים... **והם לא יכולים לחלוק...** והיות והם יהיו מוכרחים יום אחד לשבת סביב שלחן אחד ולהסתדר ולהמליך את הקב"ה בתיאום עמדות... ולכן שבט מנשה סימנו לעצמם מראש מטרה קדושה... **אנחנו רוצים לקדם את זה... אנחנו רוצים להתאחד יחד בקשר דם... להיות משפחה משותפת ויהי מה!!!!** אנחנו מעוניינים להשתדל ולהעמיק את הקשר דם עם שבט יהודה... אנחנו מכירים בחשיבות של צאצאים

כאן נעוץ סוד הגדלות העצומה שזכה לה יאיר בן מנשה!!!!

השילוב המנצח בין בחינת יהודה לבחינת יוסף... מכה ניגוד קדוש יצא לא אחר מהליגער יאיר בן מנשה שהיה שקול בקדושתו ובתורתו כרובה של סנהדרין... **זה לא יעזור...** סוף סוף יהודה זה אמת... ויוסף זה אמת... וגם אחרי שהם ניגודים... הרי אלו ואלו דברי אלוקים חיים... והתיקון השלם לא יגיע עד ששניהם לא ישבו סביב שלחן אחד... וממילא: ברגע שיש להם נכד משותף... שיש בו את השילוב המנצח בין שני הניגודים האלו גם יחד... מה הפלא שהוא גדול הדור... מה הפלא שהוא שקול כנגד רובה של סנהדרין... מה הפלא שהוא נחשב בשמים כמו כל כלל ישראל ביחד...

שבט יהודה ושבט יוסף יכולים להמשיך להתנווכח במשך כל הדורות... אם הם יתעקשו להנציח את הויכוח... הם יוכלו תמיד להמשיך כל אחד להתבצר בעמדה שלו... ולהיות עסוקים כל הזמן בלהוכיח אחד לשני עד כמה אני צודק ולא אתה... ותמיד יהיה לי ולך מה לטעון אחד כלפי השני... תהיה רגוע... אף פעם לא יגמרו הטענות... ותמיד הם יהיו טענות חזקות ומוצקות אחד כלפי השני... **נכון?? אתה מסכים איתי??**

אבל כל זה לא יעזור לנו... כי בסופו של דבר "קל דעות ה'"!!! ובסופו של דבר בין אם זה מוצא חן בעינינו ובין אם לא- המציאות היא שהקב"ה ברא גם את יהודה וגם את יוסף... והוא חפץ בשתי הדרכים האלו גם יחד... **והתיקון השלם לא יגיע רק בשילוב המנצח שביניהם... כל זה עובדה!!!** זה נתון שאנחנו יודעים אותו ומודעים אליו... **זה נתון שאי אפשר להתנווכח איתו!!!** כל מה שנותר לנו זה רק להחליט האם אנחנו מעוניינים לשתף פעולה עם הקב"ה ולעשות מאמץ כמנשה ובניו בשעתו להתעלות מעל הניגודים הנקודתיים ולהשתדל להתאמץ לקרב אחד אל אחד ולהיות לאחדים... וככה לקרב את התיקון השלם בעוד כמה צעדים משמעותיים... או... או לא!!! כלומר: יש לנו את הבחירה להמשיך להתעקש להתבצר בעמדה שלנו... להמשיך להיות עסוקים כל הזמן רק בלהוכיח כל אחד עד כמה רק אני צודק... ולחכות לרבש"ע שהוא יופיע ביום מן הימים והוא יכריח אותנו להיפגש אחד עם השני ולהבין אחד את השני... **זה כבר נתון לבחירתנו!!!!!!!**

ואת זה שבט מנשה בשעתו חסכו... שבט מנשה הפנימו שיהודה ויוסף לא באמת חולקים... **והם לא יכולים לחלוק...** והיות והם יהיו מוכרחים יום אחד לשבת סביב שלחן אחד ולהסתדר ולהמליך את הקב"ה בתיאום עמדות... ולכן שבט מנשה סימנו לעצמם מראש מטרה קדושה... **אנחנו רוצים לקדם את זה... אנחנו רוצים להתאחד יחד בקשר דם... להיות משפחה משותפת ויהי מה!!!!** אנחנו מעוניינים להשתדל ולהעמיק את הקשר דם עם שבט יהודה... אנחנו מכירים בחשיבות של צאצאים

יכול להיות לך יאיר בן מנשה אחד שהוא שווה כמו כל כלל ישראל... למה? כי יש באישיות שלו כלליות נשמת ישראל... האישיות שלו מכילה את כל כלל ישראל... ממילא הוא יכול להיות קרבן ציבור שמכפר על כל ישראל...

אם אני ואתה נתווכח... וכל אחד מאיתנו יסביר מאוד מאוד טוב עד כמה אני צודק ולא אתה... יפה מאוד... חשוב מאוד שעמדת על העקרונות שלך... אנחנו מאוד מעריכים את ההקרה שלך למען העקרונות והמנהגים שעליהם גדלת... זה חשוב אצל הקב"ה כמו קרבן... אבל קרבן יחיד!! אתה מוכן להקריב למען עקרונות היהדות הנקודתיים שלך... זה בהחלט קרבן... אבל קרבן יחיד...

אבל!!! אם שנינו יחד נתאמץ ונתעלה מעל העקרונות שלנו... כלומר: זו לא סתירה שאנחנו נמשיך כל אחד לדבוק בעקרונות שלנו... אבל נשאיר אותם לעצמנו... כל אחד במשבצת שלו ישאר עם כל המנהגים וההנהגות שלו... אבל במקביל כל אחד מאיתנו יתן מעצמו... **יהיה מוכן לשבור את עצמו לחצי** בשביל להכיר בחצי השני שנמצא אצל השני... אם כל אחד מאיתנו יביע נכונות להתאחד עם כלל ישראל... לאהוב כל יהודי... לתרץ כל יהודי מוקשה... והכל בשביל להתאחד יחד להמליך את הקב"ה... אז יתכן שיצא מזה שעפסאלע קטן... אבל הוא קרבן ציבור!!!

יתכן שאם תשאל אותי ביני לבין עצמי... אני אגיד לך שלפי העקרונות שלי יש לי רשימה ארוכה של דקדוקים שאני לא רואה אצל השני... נכון... אם היית שואל אותי... הייתי מוכן לתת הרבה יותר ממחצית השקל בשביל המקדש... אז בשביל זה רוצים מכל אחד חצי!!! לחצות משהו מעצמו בשביל לאפשר לשעפסאלע אחד לכל הפחות שיוכל להגיע מכולנו כאחד!!!

זה לא קל להכיל את השני... לא קל לשבור שקל לחצי... צריך לנשום נשימה עמוקה בשביל להכיל את השני... אבל מה לא עושים בשביל להיות אגודה אחת... מה לא עושים בשביל לקרב את הגאולה... בקרוב ממש...

לא חסר לקב"ה פרים שמנים... כל אחד מאיתנו מוכן לתת את המושלם ביותר מבחינתו... מוכן להקריב לקב"ה עשרות ומאות קרבנות משובחים מהעדר הפרטי שלו... אבל הקב"ה משתוקק דווקא לכבש אחד בן שנה שמגיע מככככולנו כאחד... מהעיר שחבורה לו יחידיו... הקב"ה משתוקק להכרה אפילו חלקית אבל הדדית בינינו... שיהיה משהו אחד שכן יהיה משותף בינינו... שלא נשכח שיש מקום שבו אנחנו נפגשים... שבו אנחנו אחים...

להתמקם בתוך עץ אפרים שעומד מנוגד לעץ יהודה! אבל כל הסובב... כל מי שלא ממש חייב להתבצר בעמדת הניגוד... הרי אצלו זו סתם מחלוקת... ולא לשם שמים... ולכן גם אם אתה רואה גדולי ישראל שכן מתבצרים בעמדה מנוגדת אחד לשני... הם צריכים לעשות את זה!!! כי כך גזרה חכמתו העליונה של שכל זמן שלא תבא הגאולה יהיה בחינות מנוגדות של יהודה ויוסף... אבל אני ואתה שלא צריכים אותנו פה... אנחנו צריכים לדבוק בדרכו של מנשה ובניו... ולייחל ולאחל לעצמנו מי יתן ונזכה לגדל דור מרום ומשותף בבחינת "יאיר בן מנשה"... הלוא... הלוא... מי יתן... שלכל הפחות הדור הבא יהיה כזה...

זה מה שחסר לנו בשביל הגאולה השלימה... חסר לנו את בחינת יאיר בן מנשה... **מה פירושו??** חסרה לנו ההכרה הזו וההבנה של שבט מנשה שהשכילו להבין שאחרי כל הויכוחים שיהיו בינינו... ואחרי כל עמדה שנתפוס... ואחרי שמאוד ברור לי ולך שאנחנו צודקים כל אחד בעמדה שלו... **אחרי הכל!!!** אנחנו מוכרחים לצאת מהקופסא ולקלוט ש"גבוה מעל גבוה שומר וגבוהים עליהם"... אחרי כל הויכוחים עדיין יש רבש"ע אחד שעומד מעל כל הניגודים ומהנהן בראשו ואומר: יאשיה בני אומר כך... יונתן בני אומר כך... **ואלו ואלו דברי אלוקים חיים...**

איך יכול להיות ששנינו צודקים?? את זה תשאיר לרבש"ע... בשביל זה הוא יתברך קל דעות ולא אנחנו... מה שנוגע אלינו זה לכה"פ להבין שיש ערך קדוש ביהדות שקוראים לו **שנים עשר שבטים...** ומעל כולם יש ישראל סבא אחד שהוא מאחד בינינו... ובין כולם עובר פסוק אחד שנאמר פה אחד: שמע ישראל ה' אלוקינו ה' אחד!!! ואנחנו גוי אחד!!!

בשבת הקרובה כלל ישראל יקראו פרשת שקלים... עושים עסק משקלים... משמיעים על השקלים... עומד לו מיליונר וצוחק לעצמו... מה אתם עושים רעש כזה גדול?? ככולה מחצית השקל... אני תורם מאות אלפי דולרים ולא עושה כזה רעש... ואילו כאן כל אחד תורם מחצית השקל וכמה עסק עושים מהמחצית השקל הזה...?? תעזבו... תנו לי... אני מוכן לממן לבד את כל הקרבנות ציבור והיחיד של בית המקדש...

לא אדוני!!! לא הבנת... אתה מדבר כמו איש עסקים... **אתה חושב שפרשת שקלים היא פרשה של כסף...???** **לא!!! יש לך טעות חמורה!!!**

העומק והתכלית של פרשת שקלים זה להגיע למצב כזה שמדי בוקר יוציאו מלשכת הטלאים כבש אחד בן שנה... רק אחד... אבל הכבש האחד הזה יהיה כבש שכל כלל ישראל ללא יוצא מן הכלל שותפים בו...

מגישים פה כבש שכל כלל ישראל בעלים שלו!!! זה קרבן ציבור!!!

גם אם תביא אלף פרים ותקריב באותו יום... זה לא יתקרב לערך של הכבש בן שנה הקטן הזה שמגיע בתור קרבן **ציבור...** שכל הציבור שותף בו... כל כלל ישראל מממן אותו בשותפות גמורה... זה קרבן שמייצג את כלל ישראל!!! זה כח אחר לגמרי!!!

משותפים בין יהודה ליוסף... אנחנו מוכנים לשלם על זה כל הון שבעולם... מי שיהיה מוכן לגשת לצעד הזה אנחנו ניתן לו בדוניה שישים עיר כל חבל ארזוב ממלכת עוג בבשן... ומה התוצאה???

הנה... יאיר בן מנשה!!! ששקול כנגד רובה של סנהדרין וכל כלל ישראל!!!

אני רוצה שתבין: חז"ל אומרים שיאיר בן מנשה היה שקול כנגד רובה של סנהדרין!!! מה פירוש שקול כנגד רוב סנהדרין? איזו מין הגדרה זו??

ההסבר בזה הוא פשוט מאד:

בסנהדרין יש כל מיני מחלוקות... יש שני צדדים... צד אחד אומר כך... וצד שני אומר ההיפך... **מי צודק???** אי אפשר לדעת... סו"ס יש פה שני צדדים... לכל אחד יש טענה מנומקת ומפורטת משלו... נו... איך נדע בסופו של דבר מי צודק?? איך נכריע בסופו של דבר מה ההלכה?

מה התשובה??? **בשביל זה הולכים אחר הרוב!!**

אז הנה!! זו בדיוק המעלה המיוחדת של יאיר בן מנשה!!! יאיר בן מנשה- תמיד יהיה הלכה כמותו!! **תנחש למה???** כי הרי ממה נוצר ויכוח?? משני צדדים!!! הצד של יוסף עומד מול הצד של יהודה ומזה נוצר ויכוח... אבל ברגע שיש לך את יאיר בן מנשה?? **הרי הוא בעצמו מכיל את שני הצדדים!!** הוא בעצם אישיותו נכד משותף של שני הצדדים... שתי כליותיו יועצות לו באופן טבעי את שני הצדדים כאחד... הגנים שלו מכילים אוטומטית את שני הצדדים!!! הוא לבדו... בשיקול דעת שלו... יכול להכיל את שני הצדדים כאחד ולהכריע ביניהם... **לכן כל שיקול דעת של יאיר בן מנשה שווה ערך לרובה של סנהדרין!!!** זה הכח של אחדות!!! **אני רוצה שתבין:** אצל יעקב אבינו לא שייך מחלוקת... כי כל כנסת ישראל מתחילה ונגמרת אצלו... יעקב אבינו הוא עם ישראל שלם שכלול בתוך אדם אחד... רק איפה מתחילה המחלוקת?? כשיש ליעקב אבינו שנים עשר בנים... וכולם שבטי י-ה... וכאן מתחיל ויכוח... זה אומר בכה וזה אומר בכה... כאן מתחיל מחלוקת... אבל ברגע שמגיע יאיר בן מנשה ונהיה נכד משותף של שני הצדדים... שוב חזרנו ליעקב אבינו... חזרנו לאחדות פנימית אמיתית!!! חזרנו להשראת השכינה...

כאן צריך להסתייג ולהבהיר: אי אפשר להתעלם לגמרי מהצורך בשני ניגודים... ברור שכל זמן שעדיין לא הגיע התיקון השלם... עדיין קיים צורך שיהודה יתבצר בעמדה שלו! ויוסף בעמדה שלו!! ושני הניגודים יעמדו אחד מול השני... ולכן אם תשים לב היוזמה לאחד את יהודה ויוסף הגיע רק מצדו של מנשה ובניו... נו... איפה יוסף ויהודה בעצמם? וסתם ככה: איפה אפרים?? מה התשובה?? יוסף ויהודה בפני עצמם צריכים להתבצר כל אחד ולחדד את העמדה שלו... גם אפרים שהוא הממשיך של יוסף... הוא צריך

"למען לא נבוש..."

מושיגים נכסיים בהלכה.

הדבר הראשון שצריך לעשות מיד כשאני קם בבוקר!! ליטול ידים שחירת!! האם אני עושה את זה כמו שצריך?... או אולי חסר לי קצת פרטים... מה שברור: מומלץ בחום להתחיל את הבוקר עם מעשה מושלם! המעשה הראשון שאדם עושה בבוקר, יש בו חביבה ביכורים... וכשהוא עושה את זה בשלימות הרי גופא בתר רישא גרידא וזה יכול להשפיע לטובה על כל היום...

א. אתה רוצה ללכת לישון?? חכה!!! לא הולכים לישון לפני שמכניס קערה של נטילת ידים ליד המיטה. (המ"ב סי' א' סק"ב מביא את הוזה"ק שמתחמיר מאוד בעונש המהלך ארבע אמות בלא נט"י שחירת)

ב. התעוררת מהשינה?... כעת חכה... חכה כמה שניות כדי לא לקום בבת אחת משום סכנה... (גימין ע. הובא במ"ב סי' א' סק"ח)

ג. אחרי שהתעכבת כמה שניות... עכשיו קום!! כמה שיותר מהר לקום ולטול ידיים!!! כי כל רגע שאתה ער ואתה מתעכב ולא נוטל ידיים... המשמעות היא שאתה משהה את הרוח רעה על ידך... וזה לא בריא לא לנשמה שלך... ולא להבנה בסדר א' שלך... וזה גם לא מוסף ל"רוח טובה" שהיית רוצה שתשרה עליך באותו יום...

ד. אתה בא לקחת את הספל בידיים... רגע רגע... תרים את הספל דבר ראשון **ביד ימין!!!**

ה. כעת אחרי שהספל ביד ימין... תעביר אותו ליד **שמאלך**... ועכשיו תתחיל לערות מיד שמאל על יד ימין... (למה ככה?? עיין שו"ע סי' ד' סי' וב"י שם שמביא את הוזה"ק בעניין זה).

ו. צריך כעת ליטול לסירוגין!!! מה פירוש סירוגין?? פעם א' על יד ימין ופעם ב' על יד שמאל, פעם ג' שוב על יד ימין, ופעם ד' על יד שמאל וכן הלאה (לא כמו נט"י לסעודה שאו שופכים ג'פ על יד ימין ואח"כ ג'פ על יד שמאל). וראוי לכתחילה ליטול **שמונה פעמים**, (כי מעיקר הדין סגי בששה פעמים אבל לפי הגר"א ג'פ הם להעביר רוח רעה, ועוד פעם אחת צריך להעביר המים שנמארו עיין סי' ד' סק"ג)

ז. גמרת ליטול ידיים...?? עכשיו תניח את הספל ותגביה את הידים עד הגובה של הראש ותפשוט את כפות הידים כאדם שרוצה לקבל משהו- הלא היא טהרה... (מ"ב בשם המג"א, כן... אני יודע... קשה לנו לעשות את זה... כי ברגע שאתה עושה את זה כל המים נשפכים לך לתוך החולצה... אבל כנראה שזה עדיין משתלם...)

ח. זהו!!! הידיים שלך כעת טהורות... כעת תקום ודבר ראשון קח איתך את הקערה עם המים... ושפוך את המים בהדירות בכיור וכיוצא ב' באופן שאף אחד הלילה לא ידריך עליהם... כי זה פשוט מסוכן... (שו"ע סי' ד' ס"ט)

ט. עכשיו: מתי לברך על נטילת ידיים?? המ"ב הכריע שעדיף יותר להסמיך את כרכת על נטילת ידיים לתפילת שחרית (מאשר להסמיך אותה לנטילת ידיים שחירת עיין סי' ד' סק"ד ובביאור הלכה שם).

אגב: רק לשבר את האוזן: מעניין להבחין מה זה שיקול דעת של הלכה: **מצד אחד** המ"ב מביא את הוזה"ק שמי שהולך ד"א בלא נט"י חייב מיתה, והמ"ב כותב ע"ז: "ומאוד צריך לזהר בזה"!!! **אבל מאידך:** המ"ב כותב בתקופתו לא פחות גדולה "ומכל מקום הלילה לעבור שום איסור על חסרון נטילת ידיים", והוא נוקט ש דוגמא שאסור לך בשום אופן לקחת מהמים שחבר שלך הכין לעצמו... (אא"כ אתה יכול להזהר לו מיד לאחמ"כ) וגם אסור להשהות כשביל זה את נקביו... **ועל כולל: המ"ב כותב בתקופות שאינה משתמעת לשני פנים:** שאין שום היתר לבטל תורה גם אם אין לו בכלל מים לנטילת ידיים... **אתה שומע???** מצד אחד מי שרק הולך ד"א בלי נטילת ידיים חייב מיתה... נו... אז מה הדין אם כעת התעוררתי באמצע הלילה מהשינה והייתי רוצה ללמוד... וכעת אין לי מים בכלל... הפסקת מים... רק בשעה שבע בבוקר יחזרו המים...?? אומר לך המ"ב: תקום ותלמוד!!! **אה:** כל ד"א בלי נט"י חייב מיתה?? מן... אבל עדיין!!! עדיין ביטול תורה חמור לא פחות... שכחתי לשים נאגל והאסיר ליד המיטה... והנה אני מתעורר... ואין לי מים... וחבר שלי כן הניח מים ליד המיטה... כעת יש לי שתי אופציות: או לקחת מחבר שלי ואח"כ לבקש ממנו סליחה... או ללכת ד"א בלא נטילת ידיים... **מה עדיף??** המ"ב אומר חד וחלק: עדיף להזור בתשובה על חטא הוזה"ק אומר עליו חייב מיתה. מאשר לחזור בתשובה על סרך גולה. הנה לי פרופורציות כמובן: לא בשביל להקל ראש בריח רעה נדלי... אלא להבין את חומר מצוות תלמוד תורה ואיסור גניבה מהחבר.

בדרך כלל יש בושה לקבל כסף... אבל בביהמ"ק לפעמים יש גם בושה לתת...

קוראים לי ירמיהו כהן... אני מתגורר בירושלים עיר הקודש סמוך ונראה לבית המקדש... כל פעם שיש לי קצת זמן אני אוהב להיכנס לבית המקדש ולהושיט יד ולהתנדב כמה שאני יכול לעזור... בזמן האחרון אימצתי לעצמי הנהגה סודית... אני עומד ככה בספונטניות ליד השלש עשרה שופרות שבמקדש!!! (שופרות הכוונה לקופות שרחבות מלמטה וצרות מלמעלה כעין שופר... ומשלשלים בהם נכסיים ל"א מטרות שונות במקדש שאכ"ל...) ואני ככה מסתכל בספונטניות לכל הכיוונים... ואני כבר מומחה לזהות את האנשים... כשאני רואה בן אדם שעומד מרחוק בהססנות... וכל הזמן הוא פוזל לכיוון השופרות... אני מיד מבין פחות או יותר מה הוא רוצה... אני ניגש אליו ככה בספונטניות... ואז אני אומר לו בשקט: תביא... תביא לי את הכסף... אני אשים את זה בקופה... ברגע שאני אומר את זה... הוא מיד מקבל אור בעיניים... נותן לי את הכסף ואומר לי תודה מעומק לב... אני הולך ומשלשל את הכסף בשופר השלישי מימין שכתוב עליו "קנינים" והוא נעלם מהזירה ואני גם נעלם מהזירה והכל בא על מקומו בשלום... ואני לא סתם עושה את זה... רק בזמן האחרון התחלתי להיות רגיש לנושא... לפני חצי שנה אני בעצמי הייתי זב... ואז לראשונה חווייתי על בשרי את כל הסבל הזה... ומאז אני רגיש לעניין... **אני אשתף אותך:**

היה זה לפני חצי שנה... לא הרגשתי טוב... ואכן סבלתי מזיבה בשבוע ג' פעמים שהגיעו בתוך ג' ימים... ברגע שהגיעה הזיבה השנייה... הרגשתי זיעה קרה שממלאת אות... אני טמא!!! אני אב הטומאה!!! ולא סתם אב הטומאה... אלא טומאה חמורה... אני מטמא משכב ומושב... אני מטמא בהיסט... אבאלע... אני מטמא כמו עם הארץ... נכנסתי למעצר בית... לא הוצאתי את האף שלי מהבית... אפילו לבית נכסת לא הלכתי... כי תבין: אני כעת מטמא משכב ומושב... המשמעות היא ש-כל כסא או מטה שאני רק מתיישב על הקצה שלהם או אפילו מסיט אותם הם נהיים טמאים... ויצטרכו להטביל אותם או לפרק אותם כדי לבטל אותם מטומאתם... כשאני הולך ברחוב ותאר לעצמך שמישהו יגש אלי בשיא הנחמדות וילחץ לי את היד... אני אצטרך לחייך אליו חיוך מרירי ולבשר לו: ידידי היקר... רוץ מהר למקווה... מקווה שתספיק לטבול לפני השקיעה... ה"כבוד" הזה לא חסר לי... ובשביל זה גזרתי על עצמי מעצר בית!!!! מספיק לי הטאראאם שעשיתי בבית שלי... כל הבית טמא... כל הכסאות והמיטות וכל המטבח וכל המשפחה... כולם טמאים...

ב"ה סוף סוף התאוששתי... ובשקיעה התחלתי לספור שבעה נקיים!!! אבל עדיין לא יצאתי מהבית... כי אני ממשיך להיות טמא כרגיל... חיכיתי בכיליון עיניים מתי יגיע יום השביעי... יום הגאולה... וב"ה סוף סוף הגיע היום השביעי... מיד כשהתחיל להאיר השחר חמקתי מהבית ויצאתי למעיין שנמצא בסוף העיר... ישבתי מול המים המפכים וחיכיתי לנץ החמה... ברגע שראיתי את הנצנוץ הראשון של השמש... מיד ברכתי בשמחה אשר קדשנו במצוותיו וציוונו על הטבילה וקפצתי לתוך המעיין עם הבגדים!!!! (אין בריה אחרת... כי גם הבגדים שלי טמאים כמוני... ולא יעזור שהייתי מביא איתי בגדים חילופיים כי גם הם היו נטמאים בהיסט שלי) אה... ברוך ה'... אבן נגולה מעל ליבי... נכנסתי טמא... ויצאתי טהור... סאת יגון של שבוע וחצי מאחורי... אמנם אני עדיין טבול יום עד הערב... אבל נו... טבול יום זה טומאה קלישא... אני מטמא רק תרומה אבל אני יכול להסתובב בבית הכנסת... ויכול ללמוד עם החבר בסדר א'... ובעז"ה היום בערב... בשעה שהשליח ציבור יגיד והוא רחום... אני בעז"ה אזכה להיכנס ולאכול בתרומה... אבל רק בתרומה!!! כי בקדשים?? בקדשים לא!!!! כי זב- גם לאחר שהוא נטהר... הוא עדיין צריך להביא כפרה... אני צריך לבא לבית המקדש ולהקריב שני עופות אחת לחטאת ואחת לעולה... ורק אז אני נטהר לגמרי... ואז אני יכול גם לאכול קדשים...

והגעתי לבית המקדש... ו... ואז כפי שתיארתי מקודם... אני עומד במרחק מ"ג השופרות... ואני יודע בדיוק איפה אני צריך לשלשל את הכסף... אבל הרגלים שלי מאובנות... אני לא מסוגל להתקרב... אני מתבייש... כי מי שיראה אותי משלשל בקופה הזו ידע את הרקע שלי... אני מתבייש... עמדי שם וחיכיתי שיתפנה... חיכיתי וחיכיתי עד בוש... ואז ניצלתי כמה רגעים של הסחה... שה' עשה איתי חסד שפתאום הכה"ג יצא מלשכתו להקביל את פני הנשיא שבא להתייעץ איתו בסוד שיח אודות כמה שאלות שהתעוררו בהלכות פיגול נותר וטמא... וכולם רצו מהר לזכות לראות שני גדולי עולם מהלכים יחד... ואני נצלתי את ההזדמנות שכולם הלכו ורצתי מהר מהר ושלשלתי בעצבנות את ה-25 שקל שלי בתוך השופר של הקינן... ואז לראשונה הבנתי למה חכמים כ"כ חוששים שאנשים יתבלבלו ויחליפו בין השופרות... כי זה כמעט קרה לי מרוב חוסר נעמדות... (ואגב: ברגע שזה באמת קורה... שאדם שלשל כסף של קניי חובה בתוך השופר של נדבה... אין זה תקנה... כל הכסף שיש בקופה נשלח לאיבוד בים המלח כדין חטאת שנתעברה בנדבה ואכ"ל)

ומאז יש לי רגישות לנושא!!!! ואני משתדל לתת את חלקי בלהקל על סבלם האחרון של הזבים... וכשיש לי זמן אני עומד שם... ואני כבר יודע לזהות את התנועות החוששות וההססניות ואני לוקח ממנו את הכסף ואני משלשל בקופה... ו... ולא איכפת לי מה חושבים עלי... כי כידוע הכובע בוער רק על ראש הגנב...

--אבל עם הזמן... גיליתי שיש עוד סוג של אנשים הססניים שמתביישים להתקרב לשופרות... ויש לציין: שעליהם אני לא כ"כ מרחם... אדרבה... אני קצת בעד שהם יתביישו... ובכן: שני השופרות הראשונים מתוך ר"ג השופרות... קוראים להם תקלין חדתי- חדשים!!! ותקלין עתיקי- ישנים!!! מה פירוש?? בשבוע הבא יכנס בשעה טובה חודש אדר... ומאז מתחילים להשמיע על השקלים... וכידוע: תמיד יש את האנשים של הרגע האחרון... ויש גם את האנשים של הרגע שאחרי האחרון... אז בשביל זה יש קופה שקוראים לה תקלין חדשין!!! שזה מיועד לכל החדשנים שלא הספיקו לתרום עד א' בניסן...

כלומר: תמיד יש את האלו שבא' באדר כשהשמיעו לראשונה להשמיע על השקלים הם דחו... ואז ב"ט באדר כשהתחילו להעמיד שולחנות במדינה גם אז הם דחו... וכשבאו למשכן אותם ולקחו מהם משהו בתורת משכון... אז לקחו... והם המשיכו לדחות ולדחות... ועדיין נו... עד שבועיים לפני סוכות הם עדיין יכולים לבא ולשלשל את הכסף בקופה של תקלין חדתי... זה נקרא עדיין תרומה חדשה... זה אמנם מאוחר... אבל לא לגמרי... אבל יש את הכשרוניים של הרגע שאחרי אחרון... ואחרי כמעט שנה מיודעו וזכר שהההלו... לא נתתי מחצית השקל... ועכשיו הוא מגיע לכאן בחודש שבט לתת מחצית השקל של שנה שעברה... הוא כבר לא יכול לתת בקופה של תקלין חדתי... אלא בקופה השנייה של תקלין עתיקי... כי בכסף הזה כבר לא ישתמשו בשנה זו... ומיודעו עומד בהססנות ליד השופרות... ומתבייש לגשת... הוא צודק... יש לו בהחלט מה להתבייש... שיתבייש לו... אני עומד פה בשביל לעזור לאנשים שבאמת מתביישים שלא באשמתם... אני פה בשבילם!! והנה אני רואה מרחוק יהודי שעומד מבושש... ואני בטוח שהוא זב שמתבייש לתת את הכסף... אני הולך אליו ושואל אותו: איפה לשים את הכסף?? והוא עונה לי בראש מורכן: תשים את זה בתקלין עתיקי!! מתחשק לי באותו רגע להגיד לו... מצטער... תשים את זה אה... תתבייש קצת... אבל לא!!! אני לא עושה את זה!! סו"ס יש לי לב של יהודי... ויש מקום בלב היהודי גם לחולים במחלת הדיחיונות... אבל נו נו נו לך... השנה תקשיב טוב בפרשת שקלים ומיד בא' באדר תרוץ אחרי הנציג השכונתי שלך ותתן לו מחצית השקל... ברור???

